

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Naredba ministra barona Pražaka.

(Praktičen jurist.)

„Recht hat jeder eigene Character, der übereinstimmt mit sich selbst; es gibt kein anderes Unrecht, als den Widerspruch.“

Schiller, Wallenstein.

Ako človek prebira vse članke, ali vsaj nekaj člankov fakijske opozicije, ki kritikujejo naj-novejšo naredbo pravosodnega ministra barona Pražaka na Praško in Brnsko nadsodnijo, se mora nehoté spominjati onih besed slovečega nemškega pesnika. Pa kak atentat je storil ubogi minister proti nemškemu jeziku? Mar ga hoče izpodriniti iz urada? Mar hoče pot zapreti nemškemu uradniku? Mar hoče ustanoviti češki jezik na Češkem kot notranji poslovni jezik za justične urade? Kaj še! Zaukazal je, da mora v tistih slučajih, kjer dobita obe stranki češki odlok v roke, že referent v senatu poročati češki in sestaviti češki referat in to z ozirom na sigurnost pravosodstva kakor tudi z ozirom na urnost razsojevanja in končno z ozirom na olajšavo predstavljaja iz nemščine na češki jezik pri sodnih uradih. In nemški Mihel se začne zopet tresti, ker se mu taka krivica godi. Fakijska glasila trobijo zopet ono staro pesen o nasilstvu češkega in sploh slovanskega življa, češ, sedaj bode imela pri imenovanju uradnikov prednost jezikovna zmožnost in stvarna kvalifikacija bo njena dekla.

Kakor da bi res vsak Nemeč vse vedel in znanosti v generalnem najemu imel! Graška tetka „Tagespost“ piše o tej naredbi: „Es ist auch lächerlich, von einer völligen Gleichberechtigung aller Sprachen zu reden, solange unsere Slaven zugestehen müssen, dass es notwendig sei, der deutschen Sprache einen gewissen Vorzug einzuräumen, wenn Oesterreich nicht zum babylonischen Thurmbau werden soll... Die Angehörigen einer Nationalität besitzen nur ein Interesse daran, dass sie in ihrer Sprache mit dem Richter verkehren dürfen und dass ihnen Bescheide zugestellt werden, welche sie verstehen.“ Kaka neumnost je to? In kako nasprotje? Ali razločuje član 19. osnovnih postav glede ravnopravnosti jezikov notranjo veljavo posamičnih jezikov, oziroma njihovo vrednost v obnem prometu? Nikakor ne. Nasprotno. Postavodajalec je ta-

krat, ko je utemeljil v osnovnem zakonu ravnopravnost deželnih jezikov v šoli in uradu že slutil, da bodo vsi deželni jeziki, če tudi še neso tako razviti, kakor nemški jezik, se razvijali in kolikor mogoče doseči skušali ono stopinjo popolnosti, ki jo ima nemški jezik; in zaradi tega je ustanovil ono točko o ravnopravnosti jezikov. Na drugej strani pa se je tudi čutil etično zavezanega, tistim jezikom, ki so ostali nerazviti, pomagati, kar se tiče njihovega notranjega napredovanja, in če tudi ne pomagati, vendar nikakor ni imel namena ovirati jih. Tako bi vsaj razumen človek tolmačil člen 19. osnovnih postav. In tako mora tolmačiti vsak to točko, kdor le priznava, da se postave delajo „pro futuro“, a ne „pro praeterito“, kdor le ne trdi, da ima „lex lata“ samo historičen pomen. Sedaj pa pride tak „temeljiti“ „bistroumen“ tolmač in učenjak iz „Tagespostinega“ uredništva in tolmači ono postavo liberalne dobe l. 1867 z zgoraj omenjenimi besedami. Teško je mislečemu človeku ukrotiti ves sarkazem, ter sledeče vprašanje odvrniti od sebe: koliko časa prej pa je tak učenjak zagledal beli svet, predno se je posušilo črnilo, ki je pisalo ono točko 19? Idimo dalje. Ta ljubeznjivi člankar pravi: „Dovolj je, da dobi stranka odlok v istem jeziku, ki ga umeje.“ Dobro, krasno. Pa ta šegavi človek govori to le proti Čehom. Nam, Slovencem, pa ne privošči toliko; nam bi menda privoščil samo toliko, da, kadar slovenska stranka išče pravice, stopi tolmač mej slovensko stranko in nemškega sodnika tudi na naših domačih tleh. To je liberalizem te ljube „Tagesposte“, to pravicoljuje te stranke, to pravi duh tistega načela novejših dobe, ki terjaja za vsako sodno postopanje „die Unmittelbarkeit des Verfahrens“. — Nečemo se dalje ukvarjati s takimi neslanimi proizvodi nemško-liberalnega časnikarstva. Skoro bi lahko rekli, da je to časnikarstvo že prekoračilo svoj vrhunec in da gre že bolj nizdoli, ako za svoje uvodne članke nema krepkejših razlogov.

Jezikovno vprašanje se mora v Avstriji rešiti in se bode tudi rešilo. Avstrija pa bode ostala, kakor je zdaj, v nerušeni celoti. Človek, ki ne stoji kot protagonist v javnem življenju, ima daljši vid v bodočnost. Razburjenost zaradi jezikovnega vprašanja v praktičnem življenju ni tolika, kakor na —

potrepljivem papirju tendencioznih časnikarjev.

Polegla pa bo takrat, kadar prodere v višje socialne kroge tistih narodov, ki mislijo, da „zvonec nosijo“, pravi pomen prislovice: „kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš“.

Na Štajerskem in Gorenjskem (Kranjskem) je mej kmeti navada, da si na jezikovni meji otroke zamenjujejo; na tak način se nauči slovenski otrok za potrebo nemščine in vice versa.

Zakaj bi pa višji krogi se ne poprijeli tega načela? Strokovna znanost ni ne nemška, niti francoska niti angleška itd., ampak obče človeška; ona je lastnina vseh omikancev. Ako pa se državni upravi posreči vzgojiti si uradništvo, ki bode tega duha navzeto, ne bode celokupnost Avstrije nič trpela, ako okrajni glavar piše v slovenskem jeziku svojemu sosedu uradno rekvizicijo in ako odgovarja češki sodnik svojemu kolegi na Češkem v češkem jeziku.

Ako bo pa zahteval kaj od sodnika, ki z ozirom na svoj poslovni kraj ne more znati češkega ali slovenskega jezika, mu pa tako vest ne bo dopuščala slovenski ali češki pisati, ker s tem stvari škoduje.

Ogromna večina slučajev bo tako hitro rešena, kakor sedaj; v drugo in tretjo instanco, pa bo nastavljen tisti za referenta, ki ima potrebno stvarno in jezikovno sposobnost.

Tako vzgojeno uradništvo (v najširjem pomenu te besede) bo pa v zvezi z vselej udano c. kr. vojsko uplivalo tudi dobrodejno na vse druge dele prebivalstva in pospeševalo razvitek pravega avstrijskega domoljubja; vsak ki zahteva večih predpravil za nemški jezik in ki se brani slovenskemu ali češkemu jeziku priznati ravnopravnost v tem okviru, je zaglobljen v takoimenovanih „Josipovih tradicijah“. Najmanj pa se sme prištevati mej liberalce, kakor se to prištevava Graška tetka, katerej tukaj zatrobimo (menda je že malo gluha) v uho: „Es gibt kein anderes Unrecht, als den Widerspruch“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. oktobra

V soboto je državni zbor volil v delegacijo. Izvoljeni so za Češko: delegati: Adamek, Deym,

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš Třebizský, poslovenik J. Sattler.)

I.

Kedar mi včas sprelete glavo otroška leta, vidim vselej čisto na tanko visokega starca z resnim obrazom, s tesno stisnjenimi ustnami, z bistrim očesom, uprtim v daljino in s kostnato roko, ki se poigrave s palico, na katerej se reži v gornjem delu precej umetno izrezljana glava jazbečeva. Redno je nosil rjav plašč z rokavi in velikanskim ovratnikom, staro, oguljeno kapo in ozke hlače — satinke, nad gležnjem obvezane z remenjem. Govoril je malo, dve, tri besedice in potem vselej — kakor bi odrezal. Najrajši je poslušal in govorečega včas pogledal, kot bi hotel omeniti, da osemdesetletnim plućem sapa že ne služi, vzlasti ta ne, ki se vali kakor vrtinci iz ust; ali ni rekel besedice. Le zmal je nekako z glavo.

Zgovoren je postal le takrat, kedar si je kupil zajtrk na „moti“. Bil je vdovec in kava mu ni

hotela nikakor dišati. Najljubši oblizek bil mu je „češenj“ in pa ta na „moti“. A zato je imel dozdej tudi čuda iskro oko, glas kakor zvon in v kostnatej desnici moč, da je miza, po katerej je udaril, kedar se je proti svojej volji hitreje razgovarjal, v nogah zaškripalo.

V francoskih vojskah ustanovil se je pri nas županski urad. Bil je sicer mej vsemi sosedi najmlajši, vendar se milostiva gospodska ni obotavljala niti trenutje potrditi tridesetletnega župana. Imela je s tem uradom neizmerno sitnob. Kdor je le mogel, vsak se ga je ogibal; kmetje so zategadel utekali, tvore si na nogah nalašč delali, o oteklini na celem telesu se pritoževali in pisarja grajskega podmitili z marsikaterim trdim tolarjem, da bi se mogli županstvu odtegniti. Znan mi je dogodek, da so pobegnili v les in ostali tam tako dolgo, dokler ni napravila palica župana.

Temu se tudi ni čuditi! V nemirnih letih, kakeršna so bila v časih tedajnih, potovala je po cesarskej cesti velika gospoda vsak hip. Pred slednjo vasjo morali so jo župani pričakovati, najponižnejše ogovoriti, vsekdar se do tal prikloniti; a za to ni vsakdo. Morali so čakati, če bi tudi z neba kar le

lilo. Tu in tam je bilo zategadel mnogo smeja še dolgo let poznej. Nek dan so tudi prinesli iz cerkve na cesto bobne, prišli so pevci in ko so začeli: „Kaka radost, kako je veselje“, oglasil se je nek hudomušen šaljivec zadej precej glasno: „Kedar župan žganjce je in zelje!“ Toda pravica se je skrila, da bi mu ne podaljšala široki rdeči čop od težke svile.

Druga sitnost bila je s pripravo za vojsko. Ves dan so se vlekli po cesti nepretrgoma cele vrste: Rusov, Prusakov in naših. Zahtevali so pogostoma vozove le zato, da bi kmeta mučili. Bila je žetev, najpotrebnejše delo; kmetje neso vedeli, kam prej, bi li šli na roboto, ali delat na svoje polje ali z vojaki.

Najhuje so počenjali Prusaki; toda tem je naš župan izplačal. O tem dogodku je tudi najrajši pripovedoval; vendar je moral prej zajtrkovati na „moti“. In potem je vselej pod kostnato njegovo roko miza pokala.

Nek popoldan meseca avgusta prišlo je v našo vas kakih petdeset Prusakov. Kapice na glavah bile so podobne prvemu krajcu, tornistre so nosili na hrbtu kakor koše in puške na ramah kakor

Gregr, Hlavka, Matuš, Nadherny, Rieger, Schindler, Sladik, Začek; namestnika: Steidl in Pleva; za Moravsko: delegati: Chlumecky, Dubsky, Adolf Sturm, Meznik; namestnika: Promber in Malbon; za Šlezijo: Demel; namestnik: delegat: Bees; za Galicijo: delegati: Chrzankovski, Czajkowski, Czerkavski, Hausner, Javorski, Madejski in Smolka; namestnika: Jasinski in Dzieduszycki; za Dolenjo Avstrijo: delegati: Exner, Jaques in Furtmüller; namestnik: Matscheko; za Gorenjo Avstrijo: delegata: Brandis in Doblhammer; namestnik: Hayden; za Solnograjsko: delegat: Lienbacher; namestnik: Neumayer; za Štajersko: delegata: Moscon in Reicher; namestnik: Posch; za Koroško: delegat: Dumreicher; namestnik: Neumayer; za Kranjsko: delegat: Poklukar; namestnik: Klun; za Bukovino: delegat: Lupul; namestnik: Zotta Izidor; za Tirolsko: delegata: Kathrein in Lorenzoni; namestnik: Neuner; za Predarisko: delegat: Oelz; namestnik: Thurnher; za Istro: delegat: Millevoi; namestnik: Franceschi; za Goriško: delegat: Coronini; namestnik: Hohenlohe; za Trst: delegat: Luzzatto; namestnik: Burgstaller; za Dalmacijo: delegat: Klaič; namestnik: Borelli. — Češki klub se je v soboto posvetoval o Scharschmidovem predlogu. Vsi člani so bili tega mnenja, da ta predlog nasprotuje članu 19 osnovnih zakonov. O tem pa neso bili v-i enakih mislij, kako naj bi se rešil ta predlog v formalnem oziru. Klub je potem sklenil, da naj češki poslanci v tej zadevi svobodno postopajo, kakor kdo misli, da je prav.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je naznanila velevlastim, da bode kot izvršiteljica narodne volje sklicala veliko narodno sebranje, da se konstituira. Potem začne vlada dogovore z velevlastmi zaradi volitve novega kneza. — Kaka demoralizacija vlada v Bolgariji, kaže to, da so dijaki Plovdivske realne gimnazije začeli rogoviliti proti češkim profesorjem, ker so prijazni Rusiji, in onim bolgarskim profesorjem, ki so se izobrazili v Rusiji. Zaradi izgrediv se je morala gimnazija zapreti. Oblastva se ni ne upajo storiti proti mladim razsajalcem. Vsi profesorji, kateri veljajo za ruske prijatelje, so se morali poskriti, da jih ne pobijejo dijaki, ki hodijo s koro bači ob roženih okrog.

Rusija bode najbrž nekaj časa samo ugovarjala vsemu, kar bode ukrenila bolgarska vlada. Regentstvo in voljeno veliko sebranje zmatra za nezakonito, tedaj tudi priznala ne bode sklepov sebranja. Ker Rusija nezakonitemu sebranju ne bode predlagala nobenega kandidata za kneževski prestol, najbrž Bolgari ne bodo še tako hitro dobili vladarja. Druge velevlasti same njim namreč ne bodo priporočale nobenega kandidata, ker pred vsem Nemčija ne bode hotela ničesar storiti, ker bi utegnulo žaliti Rusijo. Bolgarska kriza bode gotovo še precej časa trajala. Ta čas se pa zna prigraditi v Bolgariji nov prevrat, ki bode odstranil sedanje regentstvo. Sicer so v Peterburgu ravno tako kakor v Berlinu tacega mnenja, da se bode bolgarska kriza le počasi razvijala. Na okupacijo nekda ruski vladni krogi ne mislijo več. Razen „Moskovskih Vjedomostij“ so vsi ruski listi proti okupaciji. Pa tudi celo Katkov omahuje. Danes priporoča, da naj Rusija hiti, da ne bode prepozno, jutri zopet, da se še lahko počaka. Časniki kažejo na slabo gospodarsko stanje ruske države. Če tudi je mir, vendar bode Rusija imela nad 100 milijonov rubljev primanjkljaja. „Svjat“ pa z vojaškega stališča odsvetuje Rusiji okupacijo. Organ polkovnika Komarova misli, da bi morala Rusija poldragi milijon vojakov postaviti proti Avstriji in Nemčiji, ako misli okupovati Bolgarsko. Morala bi definitivno stopiti iz trirarske zveze in zvezati se s Francijo. 50.000 mož morala bi Rusija poslati v Azijo, da bi začela prodirati proti Afganistanu, ko bi trebalo. Ako pa Rusija vsega tega sedaj neče ali ne more storiti, mora pa čakati, da pride do vojne mej Nemčijo in Francijo.

prekrije. Hoteli so tudi vozove, kolikor jih v vasi najdejo.

Gospodu poročniku pognal je na gornjih ustnah prvi mah. A takšni so neki najhujši, vzlasti če uživajo pri rodnem imenu svojem kak naslov. Pri nižje stoječih ne trpe najmanjšega odpora, roka je vedno na očlu. Zaradi discipline prè.

„Rad bi, dragi gospod, jako rad; pa nikakor ni možno. Žetev je tu, vreme je vlažno, in rad bi ta božji dar danes in jutri spravil. Pojutršnjem imamo čisto gotovo dež!“

Župan je pogledal z iskušnim očesom na strop nebesni, kjer je počasno plavala cela čeda belobleščočih jagujet. Ovee na nebu so od zdavnaj nevihto napovedujoči nelažljivi preroki.

„Kaj je meni za to? — Moraš! — Vsi morate!“

Gospod poročnik je zdaj udaril z ного ob tla.

„Vsa naša nadeja je to, gospod! — Ce lo leto na to zrnce težko čakamo! — Naše življenje na tem zavisi.“

„Če nečeš iz rade volje, pa ti pomoremo!“

„Gospod, dovolite, da bi vsaj pozval sosedo. Morda bo moči komu izmed njih!“

To trenotje je bežal pastir od hiše do hiše.

Ako Rusija pomnoži sedaj svoje čete na afganski meji in svoje vojno brodogve v Sredozemskem morji, mislijo nekateri listi, je za sedaj dovolj storila. Nekateri listi svetujejo vladi, da bi z večjo silo začela pritiskati na Afganistan in Indijo in tako Angleže v Aziji pokorila, ker jej nasprotujejo v Evropi. — Sicer pa vendar Rusija računa na vse slučaje. Vojaške teniške komisije ogledujejo mostove in pote po Poljskem.

Turčija je zbrala že mnogo vojakov v Stari Srbiji in Makedoniji. Pri Kumanovem, kjer se križata cesti, ki peljeta iz Skadra v Drinopolje in iz Soluna v Beligrad, je glavni stan turške vojske v severnej Makedoniji. Tu so Turki napravili utrjen tabor, v katerem je 28.000 vojakov, največ nizamov iz Male Azije. Poveljnik je Sadik paša. Makedonsko kristjansko prebivalstvo ne simpatizuje s Srbi ampak z Bolgari. Od zadnje srbsko bolgarske vojne zgubila je Srbija v Makedoniji vso veljavo. Pa tudi v Starej Srbiji zgublja srbstvo simpatije in jih pridobiva bolgarstvo.

„Temps“ pobija trditve angleških „Times“, da **Francija** želi vojno. Kdor kaj tacega trdi, ta ne pozna francoskih razmer. Francoska demokracija predstavlja z vojsko, v katerej ima vsaka rodbina jednega vojaka, veliko defenzivno moč, toda za agresivne vojne ne mara. Francija pred vsem želi miru. To dobro vedo v Peterburgu, Berlinu in na Dunaji. Pomenljivo je, da francoski večji listi poslednji čas posebno mirno pišejo. Odločno zavračajo trditve, da Francija misli na kako maščevanje. Podobno je, kakor bi bilo več Pariških listov z nemškim denarjem podkupljenih, da skušajo francoski narod sprijazniti z nemškim.

Angleška diplomacija je sedaj nenavadno delavna. Četudi Churchillova misija ni bila uspešna, vendar se Angleži še vedno nadejajo, da se jim bode posrečilo sklopiti kako zvezo proti Rusiji.

Španjski državni zaklad ni mogel izplačati zapalnih menic za naročene ladije v Angliji. Španjska vlada se je pa sporazumela na to z graditelji ladij, da bode jim plačevala v obrokih.

Dopisi.

Iz Kranjskega šolskega okraja 16 oktobra. [Izv. dop.] Jesen je tu! Ko lovci slišijo to besedo, zavre jim kri, zbudi se v njih lovska strast, katera je, kakor pravijo, jako velika. Mi bi lovcem njihovega veselja gotovo ne zavidali, ko bi pri tem ne trpel šolski pouk, ko bi se z lovom ne odvrčala šoli nam izročena šolska mladina ter moralno ne kvarila.

Lov je, lov z gonjači danes! Gozdni čuvaj ima nalog zbrati krog sebe trop šolskih dečkov, ktere naj lažje in najboljši kup dobi. Začne se pravo novačevanje. Mikavneje je za dečke letati po polji in gozdu slušati pok pušek, dobiti jedno desetico kos pogače i kozarček — žganja, nego sedeti v ozkejši šolski klopi. Zato skušnjavo ne traja dolgo, in hajd s čuvajem. V šoli je pa isti dan polovica klopjij praznih. Kar je pa najžalostneje pri tem, je to, da lovci slednjič šolarjem gonjačem žganja piti dajo, včasih toliko, da jih upijanjajo. Marsikateri se je ravno pri enakih priložnostih navadil te strupene pijače.

Lovi z gonjači se od leta do leta množe. Ni tedna, da bi ne bila po dva v raznih revirjih. Ali bomo še dalje mirno gledali, da se nam šolska mladež mej šolskim časom po gozdih moralno kvari? Ali bo še dalje lastnikom lovov to lahko miselno postopanje s šolskimi otroci brez kazni dopuščeno? In stariši naj radi takih neopravičenih

Ali izmed sosedov so prišli samo trije. Ostali so se poskrili kar najvarnejše po hlevih; tu pa tam je prè gospodar zlezal do slemena.

„No, mili bratje, hoté našo priprego. — Morete?“

„Meni je ohromel področni!“

„Naši obedve sta se pregnali!“

„Liška dobi najbrž kih!“

„Slišite gospod? — Rad bi, jako rad; toda vi nam že ljubeznivo prizaneste!“

„Morate, in če bi vas imel vsakega posebič upreči v voz.“

Županu se je prikazal okolu ust nenavaden smeh in zdelo se je, da se mu na rokah žile napejajo.

„A če vendar ne peljamo?“

„Boš pa videl! — Je tvoja poslednja beseda?“

„Ni mogoče, gospod!“

Gospod poročnik je skočil k oknu, odprl ga silno in nekaj zapovedal. Vojaki so pred županijo spustili puške na zemljo in nabijali.

„Dam vas tu postreljati kakor zver!“

„Oho, gospod!“

In preden se je gospod poročnik nadejal, že

zamud še dalje kazen plačujejo? Ali se jim ne more zažugati z ostro kaznijo, ko bi bil še kdaj kak šolski otrok pri takem lovu navzoč? Tu bi jaz veleslavnemu c. k. deželnemu svetovalstvu svetoval: Landgraf, werde hart! Werde hart Landgraf!

Domače stvari.

— (H kandidaturi deželnega poslanca za volilni okraj Ptujski i. t. d.) Čisto slovenskemu Ptujskemu, Ormožkemu in Rogočkemu volilnemu okraju se priporoča od neke slovenske (?) strani neki zelo uplivni in z najvišjimi krogi v zvezi stoječi slovensčine popolnem nevesč aristokrat. Mi se prav lepo zahvaljujemo za takšne svete. Komaj sta pokojni Raič in njegov naslednik dr. Gregorec prebivalce napominanih okrajev iz političnega spanja vzdramila, v koje jih je poprejšnji zastopnik pošteno zazibal, že se hoče stara, za Slovence neplodna politika tirati. Mar še nemamo zadosti britkih izkušenj in prevar? Kaj smo dosegli z uplivnimi poslanci? Imajo li razum za naše težnje, srce in čut za narod naš? Če ti visoki gospodje hrepené po poslaniških sedežih, dobro, v veleposestvu je mandatov dovolj.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 19. dan oktobra 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Finančnega odseka poročilo a) o prodajni ponudbi glede Lovro Mikuševoga posestva na karolinski zemlji; b) o prošnji za zvezo stradona na parceli št. 250 kat. obč. Trnovske s staro cesto za konjačem preko mestne drevesnice; c) o skonstriranji mestnih blagajnic vršivšem se 28. m. m. septembra; č) o povračilu vzdrževalnih stroškov za realnino poslopje leta 1885. III. Policijskega odseka poročilo o prošnji glede odprave omejitve zakona o krošnjarstvu. Tajna seja. (Nadaljevanje.)

(Gosp. dr. Hrašovec) ostavil je danes Ljubljano in se preselil v Slovenji Gradec, kjer otvori svojo lastno odvetniško pisarno. Juristi in nejuristi obžalujejo, da je tako izvrstna moč, kakor je bil g. Hrašovec, zapustila Ljubljano in čestitajo Slovenje-Gradčanom, da dobé tacega moža v svojo sredo. Mi, ki smo z njegovo izborna pomočjo slavno zmagali v Jonkovi pravdi, želimo mu z dna srca: „Srečo dobro!“

— (Monsignor Anton Hrovatin) kanonik in župnik pri novem sv. Antonu v Trstu, bral bode v nedeljo 31. t. m. v sv. Antona cerkvi demantno mašo. Papež imenoval ga je pri tej priliki komornikom papeževoga stola.

— (Na zabavni večer) pisateljskega dopornega društva preteklo soboto prišlo je 26 članov, katerim je predsedoval g. dr. Vošnjak. Berilo je bil priredil g. prof. Raič in nam čital zanimive podatke iz življenja barona Ungnađa. Sicer pa ta večer ni bil posebno živahen in se je kmalu vse razšlo, ker pijača nikakor ni ugajala.

— (Sv. Jakoba fara) praznovala je včeraj kaj slovesno blagoslovljenje lepo obnovljene cerkve. Hiše bile so s trobojnimi, cesarskimi in papeževimi zastavami okrašene, le par fakijskih hišnih posestnikov porabilo je tudi to priliko za demonstracijo. Cerkevne opravila, trajajočega do 2. ure popoluone udeležila sta se tudi dež. predsednik baron

ga je zgrabila roka županova in preden se je vzpametoval, že je imel vrv okolu rok. In preteklo je nekoliko minut in gospod poročnik se je zvijal v slami na vozu. Župan ga je odpeljal k okrajnemu uradu v bližnje mesto, da bi izvedeli gospodje, kaj trpe kmetje na cesarski cesti, da se pa vendar tako z lehka ne udajo.

Vojaki pred županijo še imajo puške pri nogi; niti se ne ganejo; se tudi neso smeli, dokler jim gospod poročnik ne ukaže. Niti trenotje bi ne bil premišljeval; vsakemu, kdor bi ravnal proti povelju, segnili bi z oclom k srcu.

Župan se je pripeljal že v dolino, vijočo se kake četrt ure od vasi. Gospodu poročniku se je mah na gorenjih ustnah belil že od pen. In tu nagloma vrhu vsega še kazaška stotnija prijezdi nasproti. Župan je ustavil voz, pozdravil gospode jezdece in star kazak, jahajoč spredaj, segnili mu je v roko.

„Kaj je to?“

„E, Prusak je!“

„In častnik!“

Stari kazak — ataman — nagnil se je zdaj v koš.

Winkler, župan Grasselli in na tisoče ljudstva. Po cerkvenem opravilu bil je obed, na katerem so bili deželni predsednik baron Winkler, knezoškof dr. Misija, prošt dr. Jarec, župan Grasselli, slikar Jurij Šubič, cerkvena ključarja Samassa in Lahajner, stavbeni mojster Faleschini in več duhovnikov.

— (Ljubljanski knezoškof dr. Misija) podaril je za zvonove v Podčetrtku 50 gld.

— (Dovtip — ali kali?) Po Štajerskem se pripoveduje, da nemškutarji kandidujejo za škofa v Celovci Celjskega opata viteza Wretschka. Vidi se, da imajo neke viste ljudje vse leto predpust.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je Nestrojeva burka „Nezgodne starega mladeniča“ (pravilneje bi se reklo „Nezgodne starega samca.“) Rečena burka je za nedeljsko predstavo kakor nalašč, igrala se je pa včeraj tako vro, da se je občinstvo neprenehoma smijalo ter igralce s tleskanjem in klici odlikovalo. Glavno ulogo imel je g. Borštnik, ki jako spretno in marljivo vodi naš Thespijev voz in se nam je včeraj pokazal izvrstnega komika. Tovarnarja Valjavca je vseskozi jako dobro pogodil g. Kocelj. Isto se sme reči o gg. Šturm ml., Slavko in Danilo (Kos, Orel, Arnold) kakor glede maske, tako tudi glede igre. Žensko osobje je jednako vro sodelovalo. Gospica Zvonarjeva (Gabrijela) bila je prav brdka salonska prikazen in gospici Nigrinovi sta svoji ulogi, kakor vselej, dobro rešili. Gledališče je bilo dobro obiskano.

— (Bakteriološka preiskava) je pokazala, da dne 5. t. m. v Ljubljani „Pri bavarškem dvoru“ umerši pomožni prevodnik Fran Baštola ni umrl za azijsko kolero.

— (Kolera.) Po uradnem izveščju je v Trstu od polnoči 15. do polnoči 16. t. m. 14 oseb za kolero zbolelo, v okolici 0. Umrla 2 osebi, od prej zbolelih 9. Doslej zbolelo 816 oseb, ozdravelo 252, 505 pomrlo. — V Budimpešti od petka do sobote 46 oseb zbolelo, 17 umrlo.

— (Dijaška kuhinja v Ptuj.) G. Fran Simonič, kaplan v Žetalah, je pristopil kot mesečni podpornik, plačujoč za 15 dni. Slava! Vivat sequens!

— (Dunajsko vseučilišče) je v vsej Evropi najmočnejše obiskano. V preteklem zimskem semestru bilo je 5926, v poletnem semestru pa 5358 slušateljev upisanih. Doktorji bilo je promoviranih 332 kandidatov, (14 bogoslovcev, 111 juristov, 152 medicincev, 45 filozofov), mej njimi 6 „sub auspiciis imperatoris“. Na vseučilišču je 85 rednih, 55 izrednih, 4 honorarni profesorji, 142 privatnih docentov in 11 učiteljev, torej vkupe 298 učnih sil.

— (Akad. zab. lit. društvo „Hrvatska“) v Gradcu izvolilo je v svoji prvi izredni seji dne 15. t. m. za prvi semester sledeči upravni odbor: Predsednik Franjo Domalović, stud. med. Podpredsednik Anton Kuhn, stud. med. Tajnik Mihovil Barac, stud. med. Blagajnik Eugen Breberin, stud. med. Knjižničar Peter Dabčević, stud. med. Revizorja: Moreslav Kunjašić, stud. med., Ljuboslav Dobrila, stud. med.

— („Gospodje i husari“) je naslov novi operi, ki jo je Ivan pl. Zajc zložil in katera se je dne 13. t. m. prvič v Zagrebu predstavljala. Libretto je od J. E. Tomića. Gledališče je bilo v dosedanjih predstavah razprodano. Kritika navaja hibe

„Da, gospod!“

„Nič gospod, — jaz kazak — ti Čeh — midva brata!“

„In vrl častnik!“ rekli so gospodje jezdec obstopivši voz in plunili so na zemljo.

„A kako je prišel na voz?“

„Hotel nas je dati postreljati, brate —“

„Tako, brate — dobro!“

„Jaz sem ga pa premagal in ga peljem h gospodskej!“

„A zdaj se vrni! — Ne bi dosegel tam ničesa.“

— Vso skrb pusti nam!“

Gospod poročnik ni vedel, kam bi se dejal. Ako bi bil mogel, meč bi v sebe gotovo bil porinil. Ali župan je umel na polji napraviti povreslo takšno, da bi ga morali razsekati, preden bi ga bili razvezali, in kaj pa še potem vrvi okolu rok.

In kazaki so drug drugega prekričevali „Vrl častnik!“ Tudi konjiči njihovi so s hrzanjem pri-glaševali temu posmehu.

(Dalje prih.)

in prednosti tega najnovejšega proizvoda, posebno hvali ouverturo, čveterospev v prvem dejanju, kuka-vično pesen in zbor husarjev v drugem, potem pa deveterospev v tretjem dejanju.

— (Odvažanje „Hrvatarijev“ z Rakeka.) Vsako leto v meseci oktobru in deloma tudi v novembru odvažajo železnica od postaje Rakek iz Kočevskega in Čabarskega okraja dohajajoče drvarje takozvane „Hrvatarije“ na številu okolo 1500 — 2000 na Ogersko in Hrvatsko, in sicer na postaje Zagreb, Bares, Buda, Sisek in Zákány; do zdaj jih je v oddelkih odvažal mešan vlak št. 101. Zaradi preteče kolere pa je upraviteljstvo južne železnice odredilo, da se zdaj ti delavci odvažajo tudi, če jih ni čez 200 vkup, s poštnim vlakom št. 7 v posebnih vagonih III. razreda. Vlak spremljajočemu osobju se je zaukazalo, da mej vožnjo strogo pazi na to, da v vagone, kateri so namenjeni za delavce, ne stopajo drugi potovalci in da delavci ne rabijo drugih vagonov, nego zanje pripravljene. Na postaji, kjer izstopijo ti delavci, se vagoni, v katerih so se oni pripeljali, takoj očistijo in razkužijo. Za slučaj, da bi bilo kak dan treba prepeljati nad 200 delavcev, oskrbi se poseben vlak. Časih se tudi na postaji, kjer imajo izstopiti ti delavci, brzojavno naznani njih prihod, da se zvrše potrebne priprave.

— (Izkaznice avstrijskih državljanov v Ogerski.) Povodom posebnega slučaja, v katerem so ogerska oblastva tostranskega, brez prave izkaznice po ogerski zemlji potujočega trgovskega agenta zadržala, ker je opustil predpisano policijsko naznanilo, je kr. ogersko ministerstvo za poljedelstvo, obrtni in trgovino obrnilo se do avstrijskega trgovskega ministerstva s prošnjo, naj bi gledalo na to, da si tostranski trgovski potovalci, kateri hoté hoditi po ogerski zemlji, oskrbijo poleg na njih opravilo glasečega se pooblastila primerno izkaznico. Taka izkaznica more biti potni list ali s potnim izkaznilom napisana delavska knjižica, kjer pa ostanejo, se morajo pri dotičnem političnem oblastvu redno zglasiti.

— (Trgovinski promet z Bombayem.) C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča, da je c. kr. konzulat v Bombayi naročil tamošnji tvrdki Pelli in dr., katera namerava odpreti poseben oddelek za trgovino z Avstro-Ogersko ter si je v ta namen pridobila mladega avstrijskega trgovca H. Jannija, naj izdela nekak navod, kateri bi obširno pojasnjeval navade pri indijski trgovini. Ta navod ima namen, naše trgovce in tovarnaje kolikor možno natančno poučiti o navadah in tržnih odnošajih v Bombayi ter jih obvarovati pred večkratnimi zmešnjavami, prevarami in prepiri. Najbolj primerno blago za eksport v Indijo je papir, užigalice, vino, steklenina, les, lesena roba, konji, stroji, železniška kolesa itd. — Gori omenjeni navod je priobčila „Austria“, arhiv za zakonodavstvo in statistiko v VIII. zvezku 1886. Udeleženi krogi mogo se natančneje o njej poučiti pri tukajšnji trgovinski in obtni zbornici ali pa si naročiti omenjeni zvezek „Austrie“ iz dvorne in državne tiskarne na Dunaji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 18. oktobra. Za deželni zbor dr. Jurteia kandidatom proglašen.

Politično društvo „Pozor“.

Dunaj 18. oktobra. Dr. Schmidt, pisarniški načelnik pri državni železnici, vrnivši se v soboto iz Budimpešte v isti dan za kolero zbolel, po noči umrl. Vse potrebne zdravstvene naredbe so se ukrenile.

Ruščuk 18. oktobra. Po poročilih iz Sofije položaj ni več tako napet. Zmerni elementi v ministerstvu silijo na sporazumljenje z Rusijo.

Dunaj 17. oktobra. Ministerski svetnik v naučnem ministerstvu Eduard Križek povodom svojega umirovljenja dobil viteški križ Leopoldovega reda.

Frankobrod 17. oktobra. Meyer Karol Rothschild umrl za srčnim mrtuodom.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

XII. G. zbornični svetnik Karol Luckmann poroča o dopisu c. kr. deželne vlade, zadevajoč neko prošnjo za dovolitev, da bi se smele pričeti tehnične priprave za sekundarno lokomotivno železnico na Dolenjsko. C. kr. deželna vlada želi v gorenjem

dopisu zvedeti, če je proti dovolitvi te železnice kaka privatnopravna ali javna ovira.

Nameravana železnica bi se v zvezi z železnico Zidan Most-Zagreb pričela ali na Zidanem Mostu ali v Sevnici ter bi potem, prestopivši Savo šla čez Radeče, Mokronog v Sotesko in prestopivši Krko čez Toplice in Koprivnik v Vrd (Brdo) na Kolpi, da prestopivši to dospé do Sela na kr. ogerski državni železnici; eventualno pelje ta proga od Sevnice, prestopivši Savo, čez Mokronog na ravno omenjeno črto.

Eventualno bi se zgradile stranske črte:

- od Soteske, eventualno od Toplic na Krko, od tu ali čez Višnjo Goro ali čez Turjak v Smartino in od tu eventualno proti Ljubljani;
- od Koprivnika na jedni strani v Kočevje, na drugi strani v Černomelj;
- z obali Save, Krke in Kolpe bi se eventualno zgradile dovlačnice (železnice) do glavne proge.

Da se se ta železniška proga ogne deželnega glavnega mesta Ljubljane in se zbornica in visoko deželno zastopstvo že dve desetletji poganjata za zgradnjo železnice iz Ljubljane na Dolenjsko vendar meni odsek, da bi tudi to progo udeleženi krog radostno pozdravili.

Ker mu niso znane nikake ovire proti dovolitvi ter radostno pozdravlja vsako gibanje, katero meri na zgradbo železnice skozi Dolenjsko, kjer zdaj še ni nobene zatorej predlaga:

Slavna zbornica naj se izvoli v svojem mnenju do c. kr. deželne vlade izreči, da jej niso znane nikake ovire proti dovolitvi tehničnih priprav za gori omenjeno železniško progo.

Predlog se vsprejme.

XIII. G. zbornični svetnik Vaso Petričič poroča v imenu odseka o prošnji občine Kamnik, da se nastavi maksimalna tarifa na nadrobno prodajo govejega in telečjega mesa. Ces. kralj. okrajno glavarstvo je v tej zadevi zaslialo tudi zadruge in ogledovalca mesa ter uvažalo obstoječe razmere ter našlo, da bi bilo najbolj primerno, da se nastavi maksimalna tarifa mesu v tej visokosti.

L. Goveje meso od pitanih volov:

a) prednje po 38 kr. kilogram,

b) zadnje po 42 kr. kilogram.

2. Goveje meso od nepitanih volov:

a) prednje po 36 kr. kilogram,

b) zadnje po 40 kr. kilogram.

3. Telečje meso po 44 kr. kilogram.

Ker je ta tarifa ob zdanjih odnošajih utemeljena ter se z gotovostjo sme pričakovati, da občinsko zastopstvo predloži višje maksimalne tarife, kadar se cena živini poviša, meni odsek, naj bi se zbornica pridružila predlogu c. kr. okrajnega glavarstva ter predlaga:

Slavna zbornica naj se v svojem poročilu do vis. c. kr. deželne vlade izreče, naj določi omenjene maksimalne tarife za nadrobno prodajo govejega in telečjega mesa za obseg Kamniške občine, dokler se zopet ne preklicjejo.

Predlog se vsprejme.

XIV. G. zbornični svetnik Vaso Petričič poroča o prošnji mestne občine Kočevje, naj bi se ustanovila maksimalna tarifa za nadrobno prodajo govejega mesa ter jo predlaga tako-le: Za goveje meso I. vrste 46 kr. za kilogram in II. vrste 40 kr. za kilogram. C. kr. okrajno glavarstvo v Kočevji meni, da je omenjena cena kot maksimalna tarifa zdanjem odnošajem prav primerna ter jo priporoča. Tudi odsek je tega mnenja, zatorej predlaga:

Slavna zbornica naj se izvoli izreči, za to maksimalno tarifo za nadrobno prodajo govejega mesa za obseg občine Kočevje.

Predlog se vsprejme.

XV. G. zbornični svetnik Vaso Petričič poroča, da se je c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu do zbornice obrnilo s prošnjo, da izreče svoje mnenje, če bi bila ustanovitev brzojavne postaje v Št. Rupertu iz trgovinskih in obrtnih ozirov koristna.

Odsek se je posvetoval ter našel prošnjo utemeljeno. Občina Št. Rupert broji 33 vasi s 4345 prebivalci. V občini nahajajo se prostrani gozdovi z mnogimi žagami. Lesna trgovina, posebno s Trstom, z Ljubljano, Sežano itd., je zelo živahna. Važna je tudi trgovina z žitom, z vinom, vinskim kamnom, ježicami in svežim in posušenim sadjem. V občini najbližji okolici je več trgovcev, obrtnikov in graščakov, kateri imajo obilo zveze z nvanjim svetom. Z ozirom na to je potreba brzojavne postaje v Št. Rupertu razvidna, zatorej predlaga tudi odsek:

Slavna zbornica naj se izvoli izreči za ustanovitev brzojavne postaje v Št. Rupertu

Predlog se vsprejme.

XVI. G. zbornični svetnik Karol Luckmann utemeljuje svoj samostalen predlog, naj bi se prosilo c. kr. državno vojno ministerstvo, da se vsprejme tudi krajski les za pomorski arzenal. C. kr. poveljništvo pomorskega arzenala pošilja zbornici vsako leto razpis udobave potrebnih rečij. To se je zgodilo tudi za 1887. l.

Zbornica je udeležene kroge opozorila na ta razpis ter jih povabila, naj se udeležijo ponudbene obravnave. A vendar se niso mogli naši posestniki gozdov udeležiti povsem te ponudbene obravnave, ker se krajski les ne vsprejema v nekaterih oblikah, kajti pri vrsti I.: „Deske in podkladje od jelkvine in mecesnovine“ veljajo posebni pogoji, da mora les biti iz Koroške in Štajerske.

Ker posebni pogodbeni uveti pri zalaganji v vrsti II. zaznamenovanih jelkovich hlo dov samo do ločajo, da morajo biti hlo dovi in bruna iz tuzemstva (domača), bi bilo pač naravno, da se tudi deske in podkladje od kranjskega lesa vsprejema. Sploh pa je neumevno, zakaj se ne vsprejema kranjski les, ker so strokovnjaki dokazali, da je gorenjski les jednak koroškemu in da je boljši nego štajerski. Za to go vori tudi to, da se gorenjski les na Tržaškem les nem tržišči prodaja kot koroško blago.

Govornik torej predlaga:
Slavna zbornica naj se pri vis. c. kr. državnem vojnem ministerstvu poganja zato, da se v podrobne pogoje pri razpisih udobave za c. kr. pomorski arzenal postavi, da se tudi deske in podkladje od kranjskega lesa vsprejemajo.
Predlog se vsprejme.

Migljaj uradništva. V velikem delu sedeče živo tarenje je največkrat uzrok bolestim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno "dpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (20-7)

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudij.
V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kamnik** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut dopoldne.
Iz **Polhovega gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut dopoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tujci:

17. oktobra.

Pri **Sionu**: Stiakil, Epler z Dunaja. — Amon iz Grada. — Schulz iz Rudolfovega. — Krall iz Trsta. — Bernhardt iz Budimpešte. — Braun, Klein, Paime, Amberger z Dunaja.
Pri **Walden**: Baller z Dunaja. — Kohn iz Prage. — Rumbold, Kössler z Grada. — Mraulagg z Dunaja. — Zenker iz Gorice.
Pri **cesarji avstrijskem**: Hočevnar iz Kočevja. — Kohaut iz Reke.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 87	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno,	3
Oves,	2 76	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje	54
Koruza,	4 71	Svinjsko	60
Krompir,	2 50	Koštrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 68
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 68
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 20
Speh frišen,	64	" mehka,	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve trovi	Nebo	Mo krina v mm.
16 okt.	7. zjutraj	725.58 mm.	6.8° C	sl. vzh.	obl.	32.00 mm.
	2. pop.	720.20 mm.	10.6° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	715.41 mm.	11.5° C	sl. svz.	dež.	dežja.
17. okt.	7. zjutraj	717.11 mm.	10.6° C	sl. jz.	d. jas.	3.00 mm.
	2. pop.	719.02 mm.	15.2° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	723.61 mm.	8.6° C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 9.5° in 11.5°, za 1.9° pod in 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	65 kr.
Srebrna renta	83	80
Zlata renta	114	40
5% marcna renta	100	
Akcije narodne banke	868	
Kreditne akcije	279	80
London	125	30
Srebro.	—	—
Napol.	9	91
C. kr. cekini	5	91
Nemške marke	61	37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	102	90
Ogrska papirna renta 5%	91	80
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	60

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Kreditne srečke	100 g	176	75
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	25
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	2.2	—

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Pradelal
H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zveski v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zveski pa po 60 kr., osiroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj kvaličem franciškanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo privedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Moka

najboljše vrste in po najnižjih cenah iz lastnega umetnega mlina na valčke dobiva se na drobno in na debelo pri (734-5)

Josipu Kušar-ji,
trgovcu v Ljubljani, Vegove ulice št. 6.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobitek v najprejemnejem slučaju: ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200, 150, 124, 100, 91, 67, 40, 20.

9,550.450 mark.

Najrovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštaih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrneti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. oktobrom 1886

nam direktno doposlati.

(773-1)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.